

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobce: **Česká asociace satelitních operátorů z. s.**, IČO 05273323
sídlem Štěpánská 1742/27, 110 00 Praha 1
zastoupena advokátkou Mgr. Monikou Marekovou, M.Jur.
sídlem Mánesova 1059/41, 120 00 Praha 2

proti

žalovanému: **Ministerstvo kultury**
sídlem Maltézské náměstí 471/1, 118 11 Praha 1

za účasti: **INTERGRAM, nezávislá společnost výkonných umělců a výrobců
zvukových a zvukově-obrazových záznamů, z. s.**, IČO 00537772
sídlem Klimentská 1207/10, 110 00 Praha 1
zastoupena advokátem JUDr. Rudolfem Leškou
sídlem Apolinářská 445/6, 128 00 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí ministra kultury z 28. 1. 2021, čj. MK 3015/2021 OLP

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný zastavil řízení o žádosti spolku Intergram o předchozí souhlas žalovaného se zvýšením sazby odměn pro rok 2020 pro přenos vysílání. Zároveň zamítl žalobcovu žádost o přerušení řízení. Ministr žalovaného napadeným rozhodnutím zamítl žalobcův rozklad a rozhodnutí potvrdil.
2. Žalobce s jejich postupem nesouhlasí. Pro posouzení věci jsou podstatné dvě otázky: zda pro určení výše sazby odměn pro rok 2019 měl žalovaný počkat, dokud nebude stanovena výše sazby odměny pro tento rok mezi žalobcem a Intergramem, a zda měl žalovaný řízení přerušit proto, že žalobce brojí proti výši sazby odměn před soudy.

II. Dosavadní průběh a napadené rozhodnutí

3. Intergram zaslal 30. 8. 2019 žalovanému návrh sazebníku odměn pro přenos vysílání pro rok 2020. Uvedl, že sazba pro přenos je zvýšena pouze o inflaci, nicméně z opatrnosti požádal o schválení, neboť řízení o schválení sazebníku pro rok 2019 nebylo v době podání žádosti doposud skončeno.
4. Žalovaný vyzval Intergram, aby doložil, že postupoval při sjednávání sazebníku dle § 98f zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským (autorský zákon). Intergram na výzvu reagoval 4. 11. 2019, předložil námitky, které obdržel proti návrhu sazebníku (mj. též od žalobce), a uvedl osoby, jež jsou u něj přihlášeny za účelem vyjednávání o sazebnících.
5. Přípisem z 26. 11. 2019 žalovaný informoval žalobce a další tři subjekty, že jsou účastníky řízení o vydání předchozího souhlasu se zvýšením sazby odměny pro rok 2020. Následně je 23. 1. 2020 vyzval k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí.
6. Intergram informoval žalovaného 5. 2. 2020, že nemá ve věci žádné další návrhy. Zároveň mu sdělil, že v důsledku nabytí právní moci rozhodnutí, kterým žalovaný souhlasil se zvýšením sazebníku pro rok 2019, nedochází v roce 2020 o zvýšení sazeb nad míru inflace.
7. Žalobce se vyjádřil 9. 4. 2020. Sdělil, že žalovaný nemůže zatím ve věci rozhodnout, neboť se žalobce s Intergramem doposud nedohodli na sazbách odměn pro rok 2019. Žalobce podal proti návrhu sazebníku pro rok 2019 námitky a mezi ním a Intergramem probíhá zprostředkování dle § 101 autorského zákona. Není-li platně stanovena sazba pro rok 2019, nelze určit, zda je navržená sazba pro rok 2020 zvýšení pouze o míru inflace či nad ní. Žalobce proto navrhl, aby žalovaný řízení přerušil dle § 64 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Žalobce zároveň nesouhlasil s tím, že by žalovaný mohl řízení zastavit. Žalovaný nemá pravomoc schvalovat sazebníky a navíc jsou jeho rozhodnutí, která se týkala roku 2019, nezákonná a nicotná pro vnitřní rozpornost. Žalobce proti nim podal správní žalobu, kterou ke svému vyjádření přiložil.
8. Žalovaný usnesením z 26. 5. 2020, sp. zn. MK 3171/2020 OAP, zastavil řízení o žádosti Intergramu (výrok I.) a zamítl žalobcův návrh na přerušení řízení (výrok II.). V odůvodnění shrnul dosavadní průběh řízení a podané námitky. Zdůraznil, že neposuzuje okolnosti vzniku původní sazby, ale pouze její zvýšení. Původní sazbu sjednali kolektivní správci se zástupci telco sektoru, a to pro období 2008 až 2018. Od roku 2015 se v souladu

s dohodou sazba zvyšovala o míru inflace. Žádný z účastníků nerozporoval uzavřenou dohodu, ani to, že sazby podle ní trh akceptoval. Ministr žalovaného 20. 12. 2019 potvrdil rozhodnutí žalovaného z 5. 4. 2019, čj. MK 26417/2019 OAP, kterým žalovaný souhlasil se zvýšením sazeb odměny za přenos vysílání pro rok 2019 o míru inflace za rok 2017 a 2018. Rozhodnutí ministra nabylo právní moci 10. 1. 2020 a tímto okamžikem bylo postaveno najisto, že navrhované zvýšení sazeb pro rok 2020 představuje oproti roku 2019 pouze zvýšení o míru inflace. Pro takové zvýšení není třeba souhlas žalovaného, a žádost tak nemůže být předmětem řízení o poskytnutí souhlasu. Žalovaný proto řízení zastavil dle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, neboť se žádost stala bezpředmětnou. Ohledně žalobcova návrhu na přerušení řízení zdůraznil, že zastavení řízení nezabavuje Intergram povinnosti projednat návrh na zvýšení sazby podle § 98f odst. 1, 3 a 4 autorského zákona. Řízení o zvýšení sazby pro rok 2019 bylo pravomocně skončeno a žaloba proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek. Soudní přezkum není řízením o předběžné otázce ve smyslu § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu, návrh na přerušení je proto bezpředmětný. Žalovaný se dále podrobně věnoval zákonné úpravě sjednávání sazeb odměn a jejímu projednávání v Poslanecké sněmovně a důvodům, pro které souhlasil se zvýšením sazeb odměny pro rok 2019. Zdůraznil, že v řízení o vydání předchozího souhlasu konečné sazby nereguluje, ani je neodsouhlasuje, neboť je věcí dohody kolektivních správců a účastníků vyjednávání dle § 98f autorského zákona.

9. Žalobce podal proti rozhodnutí rozklad, v němž argumentoval obdobně jako ve svém předchozím vyjádření. Vedle něj podali rozklad ještě další dva účastníci, kteří je však v průběhu řízení vzali zpět, neboť se s Intergramem dohodli. O žalobcově rozkladu rozhodl ministr žalovaného napadeným rozhodnutím, kterým ho zamítl a rozhodnutí žalovaného potvrdil.

III. Žalobní argumentace

10. Žalobce má za to, že napadené rozhodnutí je nezákonné, přičemž formuloval dva žalobní body.
11. Žalobce primárně argumentoval, že řízení o žádosti Intergramu nemohl žalovaný zastavit, neboť dosud není známá předchozí výše sazby odměny (tj. sazby pro rok 2019) ve smyslu § 98f odst. 2 autorského zákona. Touto sazbou odměny nemůže být částka, k níž žalovaný udělil Intergramu souhlas. Z postupu schvalování sazebníků dle § 98f odst. 1, 3 a 4 autorského zákona vyplývá, že sazba není odsouhlasena, a tudíž platně stanovena, dokud se kolektivní správce nedohodne s nesouhlasící osobou (mj. žalobcem) na sazbě, nebo ji neurčí soud. Sazebník s platně stanovenou výší sazby odměny musí kolektivní správce poskytnout žalovanému, který ho zveřejní.
12. Žalobce podal proti návrhu sazebníku Intergramu pro rok 2019 námitky. Doposud s Intergramem nedosáhl dohody, přičemž žalobce se následně obrátil s návrhem na určení sazby odměny na zdejší soud, kde je řízení vedeno pod sp. zn. 34 C 23/2020. Protože se žalobce s Intergramem nedohodl na výši sazby odměny pro rok 2019 a tuto výši doposud ani nestanovil soud, nebyl dokončen zákonný postup pro platné stanovení výše sazby. Žalobce si ani není vědom, že by žalovaný od Intergramu obdržel novou verzi sazebníku pro rok 2019 a zveřejnil ji. Není-li platně stanovena výše sazby odměny pro rok 2019, nelze posoudit, zda je navrhované zvýšení sazby odměny pro rok 2020 zvýšením pouze o míru inflace či nad ni. Žalovaný proto nemohl řízení zastavit.

13. Druhý žalobní bod spočívá v tom, že žalovaný nezohlednil, že žalobce podal správní žalobu proti jeho rozhodnutí, kterým vydal předběžný souhlas pro zvýšení sazeb pro rok 2019. Řízení o žalobcově žalobě je vedeno u zdejšího soudu pod sp. zn. 5 A 29/2020. Žalobce navrhoval, aby žalovaný řízení přerušil do doby, než budou všechny rozhodné skutečnosti známy. Žalovaný postupoval nesprávně, pokud žalobcův návrh zamítl.
14. Z postupu žalovaného je zřejmé, že napadené rozhodnutí je závislé na osudu rozhodnutí o zvýšení sazeb odměn pro rok 2019. Bude-li správním soudem zrušeno toto rozhodnutí, bude muset být zrušeno i rozhodnutí nyní napadené. Proto měl žalovaný přerušit řízení do pravomocného skončení řízení sp. zn. 5 A 29/2020.
15. Žalobce na závěr stručně uvedl, že žalovaný nesprávně vymezil telco sektor, odvodil sazbu odměny ze smluv mezi Intergramem a některými uživateli a považoval automatické zvyšování o inflaci za přiměřenou a ospravedlnitelnou. Žalobce též zpochybňuje oprávnění Intergramu k výkonu kolektivní správy práva na přenos vysílání dle § 22 odst. 1 autorského zákona.
16. Žalobce z výše uvedených důvodů navrhl, aby soud zrušil napadené rozhodnutí i rozhodnutí žalovaného, věc mu vrátil k dalšímu řízení a přiznal žalobci náhradu nákladů řízení.

IV. Vyjádření žalovaného

17. Žalovaný považuje žalobu za nepřipustnou a navrhl, aby ji soud odmítl. V případě, že ji shledá přípustnou, navrhl její zamítnutí.
18. Uvedl, že řízení o vydání předchozího souhlasu žalovaného je přísnějším postupem pro případy, kdy kolektivní správce hodlá zvýšit sazbu odměny o více než míru inflace. Je-li navrhováno zvýšení pouze o míru inflace, není ingerence žalovaného potřeba. Žalovaný neposuzoval historické okolnosti vzniku původní sazby a její proměny v minulosti. Jeho úkolem bylo pouze posuzovat, zda Intergram hodlá zvýšit sazbu o více než míru inflace.
19. V průběhu řízení o žádosti se zásadně změnila procesní situace, neboť nabylo právní moci rozhodnutí, kterým žalovaný souhlasil se zvýšením sazby pro rok 2019. V důsledku pravomocného souhlasu se navrhované zvýšení pro rok 2020 pouze zvýšením o míru inflace, k čemuž Intergram souhlas žalovaného nepotřebuje. Odpadl tedy důvod podání žádosti a bylo na místě řízení zastavit.
20. Souhlas žalovaného předchází projednávání sazebníku. Skutečnost, že určitá osoba se sazebníkem následně nesouhlasí, nemá vliv na platnost sazebníku. Zákon s takovou situací počítá a stanoví, že v takovém případě se sazebník považuje za neodsouhlasený pouze vůči této osobě. Pro řízení o souhlasu je podstatná předchozí výše sazby odměny, nikoliv nesouhlas určitých subjektů s touto výší. Pro posouzení oprávněnosti zastavení řízení je nepodstatné, že mezi žalobcem a Intergramem nebyla doposud platně stanovena sazba odměny pro rok 2019.
21. Intergram ve svém návrhu vycházel z odměny pro rok 2018, kterou pouze navýšil o inflaci. Pro roky 2008 až 2018 byla sazba odměny dohodnuta mezi kolektivními správci a zástupci telco sektoru. Intergram dohodu inkorporoval do svého sazebníku pro rok 2017 i 2018. Tyto sazby poté zvyšoval pouze o míru inflace.
22. K zamítnutí návrhu na přerušení řízení žalovaný uvedl, že pro přerušení nebyl dán žádný důvod. Riziko, že v případě úspěchu správní žaloby proti souhlasu se zvýšením sazeb pro

rok 2019 bude nutné revidovat i napadené rozhodnutí, je obvyklým a předvídatelným následkem využití žaloby jako mimořádného opravného prostředku.

V. Vyjádření Intergramu

23. K výzvě soudu dle § 34 odst. 2 věta druhá zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), sdělil Intergram, že bude uplatňovat svá práva jako osoba zúčastněná na řízení.
24. Předně upozornil, že žalobce není aktivně legitimován k podání žaloby, neboť nemůže být dotčen na svých právech. Žalobce nesdružuje dostatečný počet uživatelů dle § 98f odst. 1 věta druhá autorského zákona, proto neměl být ani účastníkem v řízení před žalovaným.
25. Zároveň Intergram poukázal na to, že žalobcův nesouhlas se sazebníkem není nijak relevantní pro řízení o udělení předchozího souhlasu žalovaného. V tomto ohledu se ztotožnil s argumentací žalovaného a zdůraznil, že sazebník, který neodsouhlasí některý ze subjektů, není současně sazebníkem neplatným. Není neobvyklé, že s platnými a zveřejněnými sazebníky některé subjekty nesouhlasí. Intergram navrhl, aby soud žalobu odmítl.

VI. Posouzení věci soudem

26. Ve věci samé rozhodl soud bez nařízení jednání, s čímž účastníci konkludentně souhlasili § 51 odst. 1 s. ř. s. Napadené rozhodnutí přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
27. Žalobu podala včas osoba k tomu oprávněná. Žalovaný i ministr jednali s žalobcem jako s účastníkem řízení. Ministr v napadeném rozhodnutí výslovně uvedl, že žalobce je u Intergramu řádně přihlášen a sám Intergram mu opakovaně předložil návrh sazebníku a vyzval ho k vyjádření (str. 7 napadeného rozhodnutí). Žalobce je účastníkem řízení o zvýšení sazby odměny ze zákona (§ 98f odst. 2 věta druhá). Vzhledem k tomu, že žalovaný s žalobcem jako s účastníkem jednal a rozhodoval mj. o jeho návrhu na přerušení řízení, nemá soud pochyby o tom, že žalobci svědčí aktivní procesní legitimace.
28. Žaloba však není důvodná.

VI.A Žalovaný nemusel čekat na konečné určení sazby mezi žalobcem a Intergramem

29. Žalobce namítá, že žalovaný nemohl řízení zastavit, neboť v době rozhodnutí nebylo zřejmé, jaká je výše sazby odměny pro rok 2019. Má za to, že dokud není sazebník kolektivního správce odsouhlasený se všemi nesouhlasícími osobami (ve smyslu § 98f odst. 3 a 4 autorského zákona), nejedná se o platný sazebník, z něhož by bylo možné vycházet při určení předchozí výše sazby ve smyslu odst. 2 citovaného ustanovení.
30. Dle autorského zákona platí, že pokud sazby odměn nestanoví zákon, stanovuje je sazebník kolektivního správce (§ 98e odst. 1 autorského zákona). Platné sazebníky musí kolektivní správce zaslat žalovanému, který je uveřejňuje na svých internetových stránkách [odst. 5 citovaného ustanovení a § 99i písm. e) autorského zákona].
31. Za podstatné soud předně považuje popsat, jakou funkci sazebník odměn plní.
32. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/26/EU z 26. 2. 2014 o kolektivní správě autorského práva a práv s ním souvisejících a udělování licencí pro více území k právům

užití hudebních děl online na vnitřním trhu nezná pojem sazebníku odměn kolektivního správce. Jedná se tedy čistě o institut autorského zákona.

33. Pojem *sazebník odměn* by mohl budit dojem, že kolektivní správce stanoví výši odměny jednostranně a autoritativně, tak tomu ale není. Úhrada odměny za kolektivně spravovaná práva stojí primárně na smlouvách, které kolektivní správce uzavírá s uživateli a jejich sdruženími. Tyto smlouvy s uživateli upravují též výši a způsob placení odměn [§ 98 odst. 1 písm. b) autorského zákona].
34. Sazebník kolektivního správce nemá bez dalšího žádný vliv na výši odměny sjednané s uživatelem. V obdobné situaci proto autorský zákon ve znění účinném do 19. 4. 2017 hovořil v § 100 odst. 1 písm. s) o *návrhu výše odměn* (srov. rozsudek Nejvyššího soudu z 21. 12. 2012, sp. zn. 30 Cdo 1759/2011). Závěr o sazebníku jako (pouze) soukromé listiny kolektivního správce informační povahy přetrval i po následné novelizaci autorského zákona (srov. Telec, I., Tůma P. *Autorský zákon, Komentář*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2019, komentář k § 98e, s. 1042). Citovaný komentář aktuální úpravu sjednávání sazebníku kriticky shrnuje tak, že: *„právní úprava obsažená v komentovaném ustanovení v zásadě nemá a nemůže mít žádný přímý vliv na skutečný obsah závazků vzniklých mezi kolektivním správcem a uživateli předmětů ochrany, a tudíž komentované ustanovení v tomto smyslu svůj zamýšlený účel nenaplnuje a ani naplňovat nemůže. Splnění zákonem stanovených podmínek při vytváření obsahu soukromé listiny kolektivního správce o „sazebníku“ odměn však může být rozhodující skutečností při úvaze o řádném plnění povinností kolektivního správce při výkonu kolektivní správy na základě uděleného veřejnoprávního oprávnění ke kolektivní správě ve správním řízení o odnětí tohoto uděleného oprávnění (srov. § 96c a komentář). Může mít též zásadně (srov. však rovněž komentář níže k odstavci 4) význam z hlediska přestupkového [srov. § 105ba odst. 1 písm. e)]. V tomto směru totiž platí, že i oblast předmluvního soukromého styku kolektivního správce s uživateli předmětů ochrany, v níž především má obsah „sazebníku“ odměn svůj význam, je součástí celkového výkonu kolektivní správy a i v této oblasti proto musí kolektivní správce vykonávat kolektivní správu řádně a v souladu se zákonnou úpravou“* (komentář k § 98f, s. 1052 a 1053; důraz doplněn).
35. I přes tento omezený praktický význam sazebníku stanovil zákonodárce v § 98f autorského zákona poměrně komplikovanou a podrobnou úpravu navyšování sazby odměn v sazebníku kolektivních správců.
36. Kolektivní správce musí návrh sazebníku spolu se zdůvodněním zveřejnit a předložit ho osobám, které sdružují příslušné uživatele předmětů ochrany, pokud se u kolektivního správce přihlásily, a dalším subjektům, a to do 31. srpna kalendářního roku. Tyto osoby mohou u kolektivního správce uplatnit proti návrhu námitky, které s nimi musí správce projednat, a to do dvou měsíců od jejich uplatnění (§ 98f odst. 1 autorského zákona). Chce-li kolektivní správce zvýšit sazbu odměny oproti její předchozí výši o více než míru inflace v předcházejícím roce, musí k tomu získat předchozí souhlas žalovaného. Pokud tento souhlas nezíská, může sazbu navýšit jen o míru inflace (odst. 2 citovaného ustanovení).
37. Účastníky řízení o vydání souhlasu jsou dle druhé věty § 98f odst. 2 autorského zákona vedle kolektivního správce též osoby, které proti návrhu sazebníku podaly námitky. Tyto osoby jsou známy až po zveřejnění návrhu sazebníku a jeho rozeslání osobám dle odst. 1. Je proto zřejmé, že ač odst. 2 hovoří o *předchozím* souhlasu žalovaného, probíhá řízení o vydání souhlasu paralelně s postupy k vypořádání námitek osob, které s návrhem sazebníku nesouhlasily.

38. Vůči osobám, které podaly námitky, se návrh sazebníku považuje za neodsouhlasený a vůči ostatním osobám za odsouhlasený, pokud kolektivní správce obdrží souhlas žalovaného dle odst. 2 (nebo pokud ho nepotřebuje). Pokud se kolektivní správce s nesouhlasící osobou nedohodne, mohou požádat o zprostředkování sjednání sazebníku a následně podat k soudu návrh na rozhodnutí sporu o určení sazby (odst. 3 a 4 citovaného ustanovení).
39. Zákon tedy v § 98f rozlišuje režim pro osoby, které podaly námitky, a pro zbytek uživatelů. Z ustanovení vyplývají tři skupiny uživatelů, pro které je sazebník odsouhlasený v různý okamžik:
- a) pro osoby, kterým kolektivní správce nepředkládá návrh sazebníku k vyjádření, je v případě zvýšení o výši inflace sazebník odsouhlasený zveřejněním jeho návrhu a v případě zvýšení přesahující míru inflace je sazebník odsouhlasený zveřejněním návrhu a získáním souhlasu žalovaného;
 - b) pro osoby, kterým kolektivní správce předkládá návrh sazebníku k vyjádření a kteří ve lhůtě do konce měsíce po měsíci, kdy jim byl návrh předložen, nepodaly proti návrhu námitky, je v případě zvýšení pouze o výši inflace sazebník odsouhlasený uplynutím této lhůty a v případě zvýšení přesahující míru inflace je sazebník odsouhlasený uplynutím této lhůty a získáním souhlasu žalovaného;
 - c) pro osoby, kterým kolektivní správce návrh předložil a oni proti němu podaly námitky, je sazebník odsouhlasený až tehdy, pokud se s kolektivním správcem na výši odměn v sazebníku dohodnou, nebo ji určí soud.
40. Z § 98f ani jiného ustanovení autorského zákona nevyplývá, že by sazebník jako celek vyžadoval k platnosti odsouhlasení všemi uživateli. Naopak z konstrukce popsané výše vyplývá, že zákonodárce stanoví speciální režim pro privilegované skupiny osob, které mohou proti sazebníku podat námitky a s nimiž pak kolektivní správce musí dále jednat. Pro zbytek je však zveřejněný sazebník kolektivního správce odsouhlasený a platný.
41. Postup pro projednávání námitek je tedy odchylkou od obecného pravidla, dle kterého je sazebník platný zveřejněním (a případně souhlasem ze strany žalovaného). Výsledkem projednání námitek není změna celého sazebníku, ale pouze odchylné ujednání pro nesouhlasící osobu.
42. Výklad zastávaný žalobcem vede k nepraktickým a absurdním důsledkům. Znamená totiž, že by sazebník pro konkrétní rok nemohl být platný do doby, než skončí všechna jednání a případné soudní spory o určení výše odměny sazebníku. Jednání o námitkách a případný soudní spor však může aktivovat i osoba, která zastupuje pouze *vyšší než zanedbatelný* počet uživatelů, nebo například též Národní knihovna [§ 98f odst. 1 věta druhá autorského zákona a § 9 odst. 2 písm. f) zákona č. 257/2001 Sb., o knihovnách a podmínkách provozování veřejných knihovnických a informačních služeb (knihovní zákon)]. Osoba, která zastupuje pouze malou část všech uživatelů, by tak mohla zablokovat vyjednávání o sazebníku pro všechny ostatní uživatele. Z § 98f odst. 3 a 4 *in fine* autorského zákona navíc plyne, že podání žaloby na určení sazby odměny je pouze možnost kolektivního správce a nesouhlasící osoby, nikoliv jejich povinnost. V případě nepodání žaloby by tak navyšování sazebníků mohlo být teoreticky zablokováno navždy, neboť by nikdy nebyla známa *předchozí výše odměny* a žalovaný by nikdy nemohl vědět, zda je jeho souhlas vyžadován nebo ne. Takové důsledky jsou nesmyslné o to více, že samotný sazebník je jen

soukromoprávní listinou kolektivního správce a má pouze informační povahu, jak soud vysvětlil již výše.

43. Pro projednávanou věc z výše uvedených závěrů vyplývá, že žalovaný nemusel čekat na skončení soudního sporu o určení sazby odměny mezi žalobcem a Intergramem, aby dokázal určit, že navrhované zvýšení sazby odměn pro rok 2020 oproti předchozí výši nepřevyšuje míru inflace. Tato žalobní námitka proto není důvodná.

VI.B Řízení nebylo nutné přerušit do skončení soudního řízení

44. Žalobce dále namítá, že žalovaný měl řízení přerušit do doby, než skončí řízení o jeho správní žalobě proti rozhodnutí žalovaného o udělení souhlasu pro zvýšení sazebníku odměn pro rok 2019. Má za to, že řízení o správní žalobě je řízení o předběžné právní otázce dle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu, dle kterého *správní orgán může řízení usnesení přerušit, probíhá-li řízení o předběžné otázce*.
45. Soud předně podotýká, že již ze samotné textace citovaného ustanovení je zřejmé, že správnímu orgánu umožňuje řízení přerušit, neukládá mu však takovou povinnost [srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) z 22. 6. 2011, čj. 6 Ads 23/2011-60, který s odkazem na doktrínu uvádí, že: „záleží v zásadě na správním orgánu, zda řízení přeruší nebo ne“]. V posuzované věci však navíc neexistuje předběžná otázka, o které by probíhalo řízení.
46. Předběžnou otázkou je dle § 57 odst. 1 a 4 správního řádu buď situace, kdy vydání rozhodnutí závisí na řešení otázky, již nepřísluší správnímu orgánu rozhodnout a o které nebylo dosud pravomocně rozhodnuto, anebo jestliže vydání rozhodnutí závisí na řešení otázky, k jejímuž řešení je správní orgán příslušný, o níž však nelze rozhodnout ve společném řízení.
47. Ani jeden z uvedených případů v projednávané věci nenastal. Žalovaný udělil souhlas pro navýšení sazby odměn pro rok 2019 a jeho ministr zamítl žalobcův rozklad. Rozhodnutí o souhlasu se stalo pravomocným. Dle konstantní judikatury NSS je právní řád „založen na zásadě presumpce správnosti aktů vydaných orgány veřejné správy, dle níž se má za to, že správní akt je zákonný a správný, a to až do okamžiku, kdy příslušný orgán zákonem předvídanou formou prohlásí správní akt za nezákonný a zruší jej [...] Po celou dobu své existence až do svého eventuálního zrušení vyvolává správní akt právní následky, zakládá práva a povinnosti“ (srov. rozsudek NSS ze 4. 2. 2009, čj. 1 As 79/2008-128, č. 1815/2009 Sb. NSS). Napadení správního rozhodnutí žalobou neprolamuje presumpci správnosti správního rozhodnutí. Na souhlas pro zvýšení sazeb odměn pro rok 2019 bylo třeba nahlížet jako na zákonný a správný akt, který vyvolával předvídané právní následky.
48. Předběžnou otázkou nemůže být ani vedení civilního soudního sporu mezi žalobcem a Intergramem o určení výše sazby odměn pro rok 2019. Jak již soud vysvětlil výše, nemusel žalovaný čekat do doby, než bude mezi žalobcem a Intergramem platně sjednaná sazba odměny pro rok 2019.
49. V projednávané věci nebyl důvod pro přerušení řízení dle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu. Ani druhá žalobní námitka proto není důvodná.
50. Žalobce dále stručně rekapituloval svoje výhrady proti udělení souhlasu se zvýšením sazeb odměn pro rok 2019. Těmi se však soud nezabýval, neboť se mýjí s předmětem nyní posuzované věci a budou posouzeny v řízení vedeném pod sp. zn. 5 A 29/2020.

VII. Závěr a náklady řízení

51. Soud dospěl k závěru, že žalobní námitky nejsou důvodné, a žalobu proto výrokem I. zamítl postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
52. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem II. podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný byl ve věci plně úspěšný, avšak nevznikly mu žádné náklady řízení nad rámec běžného výkonu úřední činnosti
53. Výrokem III. rozhodl soud o nákladech řízení osoby zúčastněné na řízení. Ta nemá dle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na jejich náhradu, neboť jí soud v tomto řízení žádnou povinnost neuložil.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 6. ledna 2023

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu